

народътъ не одѣленъ да възкачи възъ царскыя прѣстолъ сына му, или дѣщерѣ му ако бы ги ималъ, или най-близныя му сродникъ?

УЧИТЕЛКА.

Въ Француското царство дѣщерытъ немогѣтъ да наслѣдватъ коронажъ, защото Салическыйтъ законъ ги исклучва сѣщо, както и дѣржавныйтъ уставъ. Сѣщото обече не не и въ Енглеско, въ Испаніѣ, въ Руссіѣ и проч; тамъ пада короната на женскыя полъ, сирѣчь когато умрѣ царьтъ безъ дѣца отъ мъжескый полъ, по-старата му дѣщеря се възкачва на царс. прѣстолъ. Нека кажемъ сега за другытъ дѣржавы, които се намиратъ на сѣверъ отъ Францѣ; първата, която не на сѣверо-вѣстокъ, не Алзациѣ; тази дѣржава принадлежи на Францѣ, отъ шестнадесетыйтъ вѣкъ насамъ; столицата ѣ не Страсбургъ на рѣкѣ Рейнъ.

ЕЛЕНА.

Що не туй вѣкъ, драга пріятелко?

УЧИТЕЛКА.

Сто години правѣтъ единъ вѣкъ. Сичкитѣ по свѣта народи сѣ избрали по единъ начинъ за да забѣлѣжватъ години. Тѣй прочее Ноевытъ чеда пріѣли за лѣточисленіе потопа, сирѣчь врѣмето, отъ което бѣхѣ начнали да броежъ, се нарича лѣточисленіе. Гърцитѣ броежъ години, чрѣзъ тѣхнытъ съборы, които се дѣржежъ сека четвърта година въ градътъ Олимпіѣ; и тѣй продълженіето на четири години правеше единъ Олимпіадъ; и казвахъ: „Единъ человекъ прѣживѣ десетыйтъ, или двадесетыйтъ Олимпіадъ.“